

градске ноћне страже, па да и они у случају болести могу имати сву негу и лечење у војеној болници, али да су дужни у име неге, ране и лекова, за цело време свога у болници боловања, уступити по 4. талира месечно истој болници“.

Наши министри: унутрашњих послова и војни нека ово решење изврше.

28. Октобра 1868 год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
 Јов. Ристић с. р.
 Јован Гавриловић с. р.

Министер унутрашњих дела,
 Радивој Милојковић с. р.
Министер војени,
 Ј. Белл-Марковић с. р.

ПРОКЛАМАЦИЈА НАРОДУ СРПСКОМ. БРАТОВ!

И последњу реч своју изрече суд наш у делу великог злочинства, које је извршено над нашим непрежаљеним књазом, Михаилом Обреновићем III.

Кривци, који су у овоме ужасном догађају у Србији учествовали, изнађени су и предати казни, која их је по закону чекала; а хвала пријатељству краљевске владе суседне нам Угарске, предузете су мере и против оних, који су ово паклено дело на оној страни сковали. Раскњаз Карађорђевић, главни ви-

новник злочинства, пошто је судом нашим осуђен на казну, коју је заслужио, тавнује сад са неким својим сукривцима, у престолници Угарској, где је становао од како је збачен са престола, на коме је недостојно седио. Можемо се надати да ни тамо неће ни њега ни његову зликовачку дружину мимоићи праведна осуда. То можемо с поуздањем очекивати од правдољубивости угарских судова и племенитости наших суседа, који су са свију крајева и из свију кругова својих похитали, да жигошу богомрско дело убиства својим гнушањем, а нама братински да изјаве дубоко учешће у обштеној жалости, која нас постиже.

Исход суђења свршеног у Србији над убицама књаза Михаила показује, да је заверу скројио и извршио двојаки измет људски: друштвени, који је у Топчидеру испаштао раније грехе своје; и политични, који је ван отаџбине по туђини лутао.

Само међ робијашима, међ својим сродницима и слугама нашао је тешки преступник одзива својим погибелним плановима. Тај појав показује најјасније, у каквим је редовима Карађорђевић бројао своје приврженике, докле, напротив, обштеној, безгранична жалост, која се показала за нашим великим покојником, као и љубав, којом је пригрљен млади огранак Обреновића, дају нов доказ, на како широком и чврстом темељу стоји наша народна династија.

Србија прође кроз опасну кризу, но слогом нашом она из ње изиђе ни мало неослабивши. Ако је зликовачка рука и успела, да љубави нашој отргне

највећег патриота, опет нам остаде снага, коју је он створио, остаде она велика народна мисао, којој је он живот свој посветио био, и коју ћемо ми, у име Бога, наставити силама, које једнако прирашћују.

У земљи је свуда ред подпуно одржан, а у суседству и свему иностранству, разборитим владањем народним, очувано је Србији оно исто уважање, које је она и пређе свуда уживала.

Браћо, свршетком изузетног положаја, у који бисмо бачени тешким ударом, који претрписмо, повраћа се сад све у редовно стање.

Слободни од јако да све силе своје посветимо искључиво бризи о напредку земаљском, о развитуку установа народних, призовимо у помоћ благослов божији, па приступимо многим и тешким задатцима, који нас чекају. Успех не може изостати нашим трудима, ако продужимо онако исто мудро владати се, као што смо чинили у тренутцима највеће опасности.

Зато останимо скупљени, као што смо око престола свога младог књаза, и као што негда чинише синови на гробу оца свога великог Немање, заветујмо се и ми над палом жртвом, да ћемо, улазећи у дело народног препорођења, руководити се једино обзирима на опште добро. И Богу и домовини љубо би сваки онај сагрешио, који би нарочито у овако важним часовима покушао да данашњу дивну слогу народа српског ремети: правда и божија и народска не би га мимоишла.

Идући само тим путем слоге и патриотства можемо се с поуздањем надати, да благослов небески

неће изостати, а да се богато не излије над Србијом и њеним владоцем.

Живио наш млади књаз,
Живио Милан Обреновић IV!

31. Октобра 1868 год. у Београду.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА:

М. П. Блазнавац с. р.
Јован Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По ПРЕДЛОГУ МИНИСТЕРСКОГ САВЕТА РЕШИЛИ СМО И РЕШАВАМО
у Србији са РЕШЕЊЕМ од 18 Јулија тек. год.

„Да се дигне ванредно стање, у које је варош Београд решењем од 30. Маја ове год. постављена.“

Наши министри правде, унутрашњи дела, и војни, нека ово решење изврше.

31. Октобра 1868 год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јован Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

Председатељ министерског савета,
министер правде,
Б. Д. Ценић с. р.
Министер унутрашњих дела,
Радивој Милојковић с. р.
Министер војени,
Ј. Бели-Марковић с. р.